

ΔΗΜΟΣ ΔΑΦΝΗΣ - ΥΜΗΤΤΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΟΥΖΙΑΝΗ

ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ: ΕΡΓΑ 1960-1980

ΕΓΚΑΙΝΙΑ: Τρίτη 10/01/2023 – ώρα 19:30

Διάρκεια έκθεσης: 10/01/2023 – 30/03/2023

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Στο Μουσείο Μπουζιάνη στη Δάφνη, εκτίθενται επιλεγμένα έργα από τα πρώτα είκοσι χρόνια δημιουργίας του Αλέκου Φασιανού, ως φόρος τιμής στον μεγάλο καλλιτέχνη που μας «άφησε» πριν από ένα χρόνο ακριβώς. Ζωγραφιές σε καμβά, μονοτυπίες, μελάνια, ντοκουμέντα και μοναδικές χειροποίητες αφίσες από τη δεκαετία του '60 έως και το 1980 εκτίθενται για πρώτη φορά και ιχνηλατούν τη πορεία του ζωγράφου στα πιο δημιουργικά του χρόνια.

Αφετηρία της έκθεσης, αποτέλεσε η συνομιλία μεταξύ του συλλέκτη Κυριάκου Τσιφλάκου και των επιμελητών του Μουσείου με θέμα τη σημαντική ζωγραφική διαφοροποίηση στη δημιουργία της ανθρώπινης φιγούρας ανάμεσα στον Μπουζιάνη και τον Φασιανό, από την

ακαδημαϊκή της μορφή στη μοντέρνα της εκδοχή. Ο Μπουζιάνης αλλοιώνει πρόσωπα και φιγούρες δραματικά, στα χρώματα της γης, χωρίς ποτέ να μειώνει την ανθρώπινη υπόσταση τους, ενώ ο Φασιανός εξομειώνει τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά – κοινωνικά και φυλετικά – με σκωπτικότητα, χιούμορ και έντονα χρώματα. Από την μια πλευρά ο μοναχικός, εσωστρεφής Μπουζιάνης και από την άλλη ο φωτεινός, ξέγνοιαστος Φασιανός.

Με άξονα την ανάδειξη καλλιτεχνών διαφορετικής τεχνικής ή και διαφορετικής γενιάς από τον Γιώργο Μπουζιάνη, καλλιτεχνών που έχουν συνεισφέρει πραγματικά στη μορφοποίηση της ιστορίας της ελληνικής τέχνης, φιλοξενείται στο Μουσείο Μπουζιάνη έκθεση-αφιέρωμα στην ζωγραφική προσφορά του καλλιτέχνη Αλέκου Φασιανού τον Γενάρη του 2023, σε συνεργασία με την οικογένεια Φασιανού και το Alekos Fassianos Estate.

Επιμέλεια έκθεσης: Φοίβος Κυπραίος & Κυριάκος Τσιφλάκος

Η έκθεση συνοδεύεται απο κατάλογο ενώ θα προβάλλονται αρχαιακό υλικό και ντοκυμαντέρ της ΕΡΤ στο αμφιθέατρο του Μουσείου Μπουζιάνη.

Εργα σε υψηλή ανάλυση στο ακόλουθο link:

https://drive.google.com/drive/folders/1BK0TZDEEullj72WUUseDbXaSqBszCg75F?usp=share_link

Ημέρες & ώρες λειτουργίας του Μουσείου Μπουζιάνη:

Πέμπτη – Κυριακή: 12:00-16:00

Διεύθυνση Γ. Μπουζιάνη 27-31, Δάφνη

Για προγραμματισμένες ξεναγήσεις

Επικοινωνία: 6944670324/6942480648

Σχολεία: 210 902 8455

Αλέκος Φασιανός (1935-2022)

Πηγή © ALEKOS FASSIANOS ESTATE/ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ

Ο παππούς μου ήταν παπάς. Γεννήθηκα το 1935 δίπλα ακριβώς στην εκκλησία που λειτουργούσε ο ίδιος. Είχαμε ένα μικρό σπίτι με δειλινά στους Αγίους Αποστόλους κάτω από την Ακρόπολη. Από πολύ μικρός και εξ αιτίας του παππού μου, τριγύρναγα στις μισοσκοτεινές μεταβυζαντινές εκκλησίες και τον βοηθούσα άλλοτε φέρνοντας του το θυμιατό και άλλοτε διαβάζοντας τον Απόστολο. Πιο πολύ όμως και από το θρησκευτικό μέρος με είλκυαν οι εικόνες οι βυζαντινές η οι λαϊκές.

Μου έκαναν εντύπωση οι άγιοι καβαλάρηδες με τα φωτοστέφανα και τα σπαθιά τους που έβγαζαν φλόγες και σκότωναν θηρία. Τα ξερά βυζαντινά βουνά στο βάθος, τα περίεργα δέντρα και τα φυτά και οι χρυσοί ουρανοί. Προσπαθούσα να αντιγράψω τις εικόνες. Όμως ήθελα να κάνω και δικές μου, να εκφράσω και τον δικό μου κόσμο, όπως κι όλος είχε διαπλαστεί από όλα όσα έβλεπα.

Η μητέρα μου ήταν φιλόλογος και είχε μανία με τον αρχαίο ελληνικό κόσμο. Αυτή με πήγαινε συγχρόνως στα Μουσεία η την Ακρόπολη και παντού όπου μπορούσε να συναντήσει αρχαία πράγματα. Μου άρεσαν πολύ τα εικονογραφημένα αρχαία βάζα, ιδίως οι λευκές λήκυθοι, που εικόνιζαν νεκρικές παραστάσεις. Πιο πολύ όμως με συγκινούσαν τα κυκλαδικά ειδώλια με στυλιζαρισμένα χέρια, τα μονοκόμματα σώματα που μοιάζανε με παιχνίδια.

Ο πατέρας μου ήταν μουσικός και έτσι έμαθα να παίζω βιολί. Δεν νομίζω ότι αυτό με επηρέασε καθόλου. Γιατί ήθελα να ζωγραφίζω από μικρό παιδί. Μέχρι τα δεκαεφτά μου χρόνια ζωγράφιζα μόνος μου και είχα όλο τον μαγικό κόσμο των εικόνων, στις εκκλησίες, και από την άλλη μεριά την αγαλματολατρεία των αρχαίων Ελλήνων.

Ύστερα πήγα και σπούδασα στην Σχολή Καλών Τεχνών.

Για πέντε χρόνια ασχολήθηκα με το σχέδιο αρχαίων κεφαλών και γυμνών μοντέλων.

Δεν μπορώ να πω ότι δεν έμαθα τίποτε. Το αντίθετο. Ο δάσκαλος μας ο Μόραλης είχε μια επιρροή επάνω μας τόσο σαν καλλιτέχνης, όσο και σαν άνθρωπος. Μάθαμε να βλέπουμε τις επιδράσεις του σκότους επί του φωτός και τανάπαλιν καθώς και τις αλλοιώσεις των σχημάτων των αντικειμένων εξ αιτίας του φωτός. Μάθαμε να συγκρίνουμε και τα πράγματα. Όμως πάντα σκεφτόμουνα τους αγίους με τα φωτοστέφανα, τα κοντάρια τους, τα σπαθιά τους, τις πολυπόικιλες στολές τους και τα κόκκινα η άσπρα άλογα που πηδούσαν πάνω από φλεγόμενους δράκοντες.

Λιγότερο τώρα σκεφτόμουνα τα κυκλαδικά. Μου άρεσε επίσης και η γιαπωνέζικη τέχνη και η ινδική ζωγραφική-Ταντρική. Όμως δεν είχα την μουσικοπάθεια. Άρχισα να ζωγραφίζω πάλι ανθρώπους με στολή και παράσημα μέσα σε κήπους. Δεν είχαν καμία κίνηση. Ήταν ανέκφραστοι και κρατάγανε λουλούδια. Αργότερα οι μικρές αυτές φιγούρες των ανθρώπων με τις στολές που έκανα άρχισαν να διαλύονται, να γίνονται τα όντα τα χρωματιστά με τα λουλούδια γύρω γύρω, άλλοτε καλά, άλλοτε τρομερά.

Και τώρα αυτά που ζωγραφίζω κρατούν φλεγόμενα σπαθιά όπως οι βυζαντινοί άγιοι. Είναι όμως πλάσματα απόκοσμα, της δικιάς μου φαντασίας, όπως προήλθαν μέσα από τις σκοτεινές εκκλησίες. Μου αρέσει η κόκκινη μάζα η η μπλέ, όχι όμως αφηρημένη. Θέλω όμως να συμβολίζει κάτι το χρώμα η οι γραμμές. Για αυτό πάντα οι φιγούρες που ζωγραφίζω είναι διαλυμένες και ζουν στα λουλούδια. Ίσως είναι πεθαμένες.

Αλέκος Φασιανός

Αθήνα 1964